

Nr 34

Bevillningsutskottets betänkande med anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370) jämte motioner.

Propositionen

I proposition nr 49 har Kungl. Maj:t under åberopande av utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för den 20 februari 1970 föreslagit riksdagen att anta vid propositionen fogat förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370).

Med anledning av den väntade höjningen av taxeringsvärdena för en- och tvåfamiljsfastigheter vid 1970 års allmänna fastighetstaxering föreslås i propositionen vissa ändringar av den metod som gäller vid beskattningen för beräkning av inkomst av sådana fastigheter, den s. k. villaschablonen. Som intäkt avses skola tas upp 2 % av den del av taxeringsvärdet som inte överstiger 150 000 kr., 4 % av den del som ligger mellan 150 000 och 225 000 kr. samt 8 % av den del av taxeringsvärdet som överstiger 225 000 kr. Vidare föreslås att det extra avdraget för villaägare, f. n. 200 kr., höjs till 500 kr.

De nya bestämmelserna föreslås tillämpade första gången vid 1971 års taxering.

Författningsförslaget har följande lydelse.

Förslag

till

Lag**om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370)**

Härigenom förordnas, att 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

24 §.

2 m o m.¹ Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastig-

2 m o m. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastig-

¹ Senaste lydelse 1966: 696.

(Nuvarande lydelse)

het) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, upptages såsom intäkt av fastigheten ett belopp motsvarande för helt år räknat två procent av den del av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret som icke överstiger 100 000 kronor, fyra procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 100 000 kronor men icke 200 000 kronor och åtta procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 200 000 kronor. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

Vad i nästföregående — — — — — använda fastighetsdelen.

Har fastighet, — — — — — icke ske.

Vad i detta — — — — — publikt boställe.

(Föreslagen lydelse)

het) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, upptages såsom intäkt av fastigheten ett belopp motsvarande för helt år räknat två procent av den del av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret som icke överstiger 150 000 kronor, fyra procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 150 000 kronor men icke 225 000 kronor och åtta procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 225 000 kronor. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

25 §.

3 m o m.¹ I fråga — — — — — liknande avgäld.

Utöver avdrag som i föregående stycke sägs må dock fysisk person, som blivit för året näst före taxeringsåret eller för taxeringsåret mantalsskriven å honom tillhörig fastighet, som avses i 24 § 2 mom., i fråga om nämnda fastighet åtnjuta ett extra avdrag med, för helt år räknat, 200 kronor, dock högst med det belopp, som jämlikt sistnämnda lagrum skall upptagas såsom intäkt av fastigheten. Åger skattskyldig endast del av fastigheten, skall avdraget i motsvarande mån nedsättas. Vad i detta stycke stadgas skall gälla jämväl beträffande oskift dödsbo under förutsättning att någon delägare i boet blivit mantalsskriven å fastigheten.

Har fastighet, — — — — — använda fastighetsdelen.

Utöver avdrag som i föregående stycke sägs må dock fysisk person, som blivit för året näst före taxeringsåret eller för taxeringsåret mantalsskriven å honom tillhörig fastighet, som avses i 24 § 2 mom., i fråga om nämnda fastighet åtnjuta ett extra avdrag med, för helt år räknat, 500 kronor, dock högst med det belopp, som jämlikt sistnämnda lagrum skall upptagas såsom intäkt av fastigheten. Åger skattskyldig endast del av fastigheten, skall avdraget i motsvarande mån nedsättas. Vad i detta stycke stadgas skall gälla jämväl beträffande oskift dödsbo under förutsättning att någon delägare i boet blivit mantalsskriven å fastigheten.

¹ Senaste lydelse 1957: 105.

Denna lag träder i kraft dagen efter den, då lagen enligt därå meddelad uppgift utkommit från trycket i Svensk författningssamling. Äldre bestämmelser gäller dock vid 1970 års taxering och eftertaxering för år 1970 eller tidigare år.

Beträffande motiveringen för förslaget hänvisar utskottet till propositionen.

Motionerna

Yrkanden med anledning av propositionen

1) de likalydande motionerna I: 1007 av herr *Gösta Jacobsson m. fl.* och II: 1167 av herr *Magnusson i Borås m. fl.*, vari hemställts

att riksdagen beslutar

a) att repartitionstalet beträffande fastigheter för vilka inkomsten beräknas i enlighet med bestämmelserna i 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. kommunalskattelagen bestäms till 1,5 %,

b) att som intäkt av sådana fastigheter upptas ett belopp motsvarande för helt år 1,5 % av den del av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret som icke överstiger 150 000 kr., 3 % av den del av taxeringsvärdet som överstiger 150 000 kr. men icke 250 000 kr. och 8 % av den del av taxeringsvärdet som överstiger 250 000 kr.,

c) att för ovannämnda slag av fastigheter medges avdrag för värdeminskning med 2 % av byggnadsvärdet, förutsatt att fastigheten är minst 30 år gammal,

d) att en allmän översyn av beskattningsreglerna för en- och tvåfamiljsfastigheterna kommer till stånd,

e) att bevillningsutskottet utarbetar erforderlig lagtext;

2) de likalydande motionerna I: 1016 av fru *Elvy Olsson* och II: 1176 av herr *Jonasson m. fl.*, vari hemställts

att riksdagen beslutar att fysisk person, som är mantalsskriven på honom tillhörig en- eller tvåfamiljsfastighet, får åtnjuta ett extra avdrag med, för helt år räknat, 600 kr., dock högst med det belopp som skall upptas som intäkt av fastigheten;

3) de likalydande motionerna I: 1017 av herr *Österdahl m. fl.* och II: 1177 av herr *Jönsson i Ingemarsgården m. fl.*, vari hemställts

att riksdagen

a) beslutar att det extra avdraget enligt 25 § 3 mom. kommunalskattelagen bestäms till 600 kr.,

b) i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning och förslag till nytt skattesystem för villafastigheter;

4) motionen II: 1175 av herr *Clarkson m. fl.*, vari hemställts

att riksdagen beslutar att helt avveckla den kommunala fastighetsskatten

eller i andra hand att sänka repartitionstalet till 1 % och att vederbörande utskott utarbetar erforderlig lagtext.

Yrkanden vid riksdagens början

5) de likalydande motionerna I: 780 av herr *Gösta Jacobsson m. fl.* och II: 916 av herr *Magnusson* i Borås *m. fl.*, vari hemställts bl. a.

att riksdagen hos Kungl. Maj:t begär översyn av schablonreglerna för inkomstberäkningen av villafastigheter;

6) de likalydande motionerna I: 786 av herr *Manne Olsson m. fl.* och II: 922 av herr *Nyström m. fl.*, vari hemställts

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning av förutsättningarna och formerna för en beskattning av fritidshus i linje med vad som anförts i motionerna;

7) motionen II: 934 av herr *Wennerfors*, vari hemställts

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning av förutsättningarna och formerna för beskattning av fritidshus.

Motionerna under 5 behandlar utskottet i detta betänkande endast i vad avser schablonreglerna för beräkning av intäkt av en- och tvåfamiljsfastigheter. Motionerna i övrigt har utskottet behandlat i sitt betänkande 1970: 8.

Skrivelse

Med anledning av propositionen har till utskottet ingivits skrivelse från Sveriges villaägareförbund.

Motivering

I: 780 och II: 916

Under den tid, som förflutit sedan 1953 års schablontaxering av villafastigheterna infördes, har väsentliga förändringar skett på fastighetsområdet. Dessa har i viss mån rubbat förutsättningarna för schablontaxeringen i dess nuvarande utformning. Denna taxeringsform är rationell från taxerings-synpunkt och var när den infördes otvivelaktigt ägnad att främja likformighet och rättvisa. Men schablonen är numera mindre tillfredsställande. Vad som skett är bl. a. att kostnadsrelationerna förskjutits genom att reparationskostnaderna gått i höjden. Dessa kostnader beräknades av 1950 års skatte-sakkunniga, som på sin tid utarbetade förslaget om övergång till schablontaxeringen till i genomsnitt 2,5 % på taxeringsvärdet. Numera torde denna kostnadsandel vara betydligt högre. Schablontaxeringen har även i övrigt slagit mindre väl ut för villaägarna, som i motsats till andra fastighetsägare inte

är berättigade göra avdrag vare sig för de faktiska reparationskostnaderna — vilkas andel i utgifterna stigit bl. a. genom övergången till oljeeldningsanordningar och mera komplicerad fastighetsutrustning över huvud taget vilken kräver särskild service — eller kostnader för vatten och avlopp, renhållning, väg- eller gatukostnader, försäkringar m. m. Villaägaren får inte heller såsom andra fastighetsägare göra avdrag för värdeminskning eller för eventuella kostnader för konsult hjälp där sådan erfordras. Inte heller kan villaägaren tillgodogöra sig någon ersättning i form av ränta på i fastigheten insatt kapital.

Den omständigheten att räntenivån de senaste åren stigit har visserligen berett villaägaren ett ökat ränteavdrag men å andra sidan medfört ökade räntekostnader och därmed ökade boendekostnader. Han har inte erhållit tillräcklig kompensation för kostnadsstegringen. Till bilden kommer ytterligare att de successivt höjda taxeringsvärdena ökat förmögenhetsskatten och därmed skattebördan. Den år 1966 genomförda differentieringen av inräktningsberäkningen har träffat många villaägare mycket hårt och avsevärt ökat deras skattemässiga boendekostnader. Villaägarens ekonomiska situation har enligt beräkningar gjorda av Sveriges villaägareförbund väsentligen försämrats praktiskt taget över hela linjen. De förändrade lånevillkoren och avvecklingen av de statliga räntesubventionerna har bidragit till denna försämring. Villaägarna har med tanke härpå anledning hysa bekymmer för framtiden.

Den allmänna ekonomiska försämringen har det senaste året tagit sig påtagliga uttryck på fastighetsmarknaden. Många enskilda villaägare anser sig inte längre ha råd att ha kvar sina villor och har därför nödgats utbjuda dem till försäljning. Utbudet av villor har i stora delar av landet varit utomordentligt stort, och priserna är i sjunkande framför allt på större äldre villor. Många villor har trots detta inte kunnat finna köpare. Kreditrestriktionerna har ytterligare försvårat situationen. I Göteborgsområdet men även i Malmö—Lundregionen står många villor osålda. Även på sommarstugefronten har en sjunkande pristendens kunnat iakttas.

Från samhällets synpunkt ter det sig angeläget att skattereglerna är så utformade att villaägandet inte motverkas utan tvärtom i görligaste mån främjas. Reglerna bör i varje fall vara neutrala. Med hänsyn till den utveckling som skett i olika hänseenden synes starka skäl tala för att en översyn av schablonreglerna för villabeskattningen nu kommer till stånd. Därvid bör villaägandets aktuella ekonomi, sett utifrån skattemässiga perspektiv, närmare klarläggas och erforderliga ändringar i schablonen övervägas. Regler för underlättande av sparandet i villafastighet bör utarbetas. En översyn synes så mycket mera påkallad som en utredning av en annan jämförlig skattebetalarkategori, d. v. s. bostadsrättshavarnas, möjligheter till ränteavdrag nyligen igångsatts. Att likaberättigade beskattningsvillkor och boendekostnader här skapas synes vara ett betydelsefullt samhällsintresse.

I: 786 och II: 922

Det torde inte råda något tvivel om att de utpräglade s. k. värdkommunerna för fritidsbebyggelse, inom de härför lämpade delarna av vårt land, ställs inför många svårbemästrade och kostnadskrävande uppgifter. Nästan uteslutande är dessa arbetsuppgifter i samband med en omfattande fritidsbebyggelse inom vederbörande kommuners område förorsakade av fritidsbosatta, hemmahörande inom någon annan kommun. Fritidskommunerna är i huvudsak glesbygdskommuner, medan de fritidsboende är mantalsskrivna och skattskyldiga i någon tätortskommun. Det är naturligt att trycket på fritidsbosättning utanför tätortsområdet blir störst i våra största tätbebyggelseområden — exempelvis huvudstadsregionen.

Alla kommunalekonomiska undersökningar som gjorts — av fastighets-skattesakkunniga och av fritidsutredningen — har visat att fritidskommunernas inkomster ligger långt under deras totala nettoutgifter för sådant som hör ihop med fritidsbebyggelsen. Med ökningen av standarden för fritidsbebyggelsen får kommunerna ännu mer ansvar och nya uppgifter, och även om de direkta exploateringskostnaderna i vissa fall frivilligt kan regleras genom exploateringsavtal, som nu i viss utsträckning tillämpas, kvarstår det faktum att fritidskommunerna inte får någon kompensation för vad de allmänt sett får åta sig av ökad arbetsbelastning.

Det finns så många exempel — inte minst i Roslagen i Stockholms län — på vad kostnader och arbetsuppgifter betyder i de kommuner som får ta emot en stor fritidsbebyggelse, att man måste anse det fastslaget att den enda nuvarande inkomsten, som kommer från fastighetsskatten, inte på långt när kan ge de berörda kommunerna kostnadstäckning inom det här aktuella området.

En snabblösning av denna fråga är utomordentligt viktig med hänsyn till den kraftiga expansionen av fritidsbebyggelsen.

I: 1007 och II: 1167

Det i propositionen angivna motivet för de föreslagna justeringarna av villaschablonen är att oskäliga verkningar av de höjda taxeringsvärdena skall undvikas. Mot denna målsättning är ingenting att invända. Departementschefen säger sig emellertid vara medveten om att taxeringen trots de föreslagna justeringarna kommer att leda till ogynnsamma verkningar för flertalet villaägare. Härom anförs i propositionen allenast att ett helt eliminerande av skatteeffekten skulle uppgå till belopp, som med hänsyn till kommande skatteförslag inte inryms inom de statsfinansiella möjligheterna.

I motsats till finansministern kan vi inte finna att den statsfinansiella situationen utgör ett argument mot ett helt eliminerande av skatteeffekten av taxeringsvärdenas höjning. Det finns nämligen inget rimligt skäl varför den pågående fastighetstaxeringen över huvud taget skall innebära skatte-

höjningar för villaägarna. Villaschablonen som beskattningsform innefattar redan nu en betydande orättvisa mot dessa, eftersom avdrag inte medges för de faktiska reparationskostnaderna eller för värdeminskning. Särskilt hårt drabbas härigenom vissa äldre villatyper, för vilka dessutom den differentierade inkomstberäkningen verkar som ett hypotek på fastigheten. Den pågående fastighetstaxeringen försämrar ytterligare över hela linjen villaägarnas skattesituation. I vissa delar av landet kommer taxeringsvärdena att höjas med i genomsnitt ej mindre än 40 å 50 %. För fritidsfastigheterna blir motsvarande höjningar 70—90 %.

Genom villaschablonens anknytning till taxeringsvärdena stiger den beskattningsbara intäkten i proportion till dessas höjning. Det rör sig dock här om rent fiktiva intäktsökningar — inkomstökningar på papperet — vilka inte bör särskilt beskattas. Det reella boendevärdet blir inte större genom att taxeringsvärdet stiger. Det finns därför inget skäl att villaägarna skall specialbeskattas. För att undvika detta räcker det inte med begränsade justeringar av schablonreglerna. För en villa, där taxeringsvärdet höjs från 100 000 kr. till 150 000 kr., skulle exempelvis den beskattningsbara intäkten trots de i propositionen föreslagna lagändringarna bli 700 kronor högre. De skattemässiga effekterna bör i stället neutraliseras fullt ut så gott detta tekniskt låter sig göra. Därför föreslås följande kompletteringar till propositionen:

1. Repartitionstalet d. v. s. procentsatsen för beräkningen av det kommunala garantibeloppet sänks från 2 % till 1 1/2 % beträffande fastigheter för vilka inkomsten beräknas enligt 24 § 2 mom. och 25 § 2 och 3 mom. kommunalskattelagen.

2. Som intäkt av sådana fastigheter upptas ett belopp motsvarande för helt år 1,5 % av den del av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret som inte överstiger 150 000 kr., 3 % av den del av taxeringsvärdet som överstiger 150 000 kr. men inte 250 000 kr. och 8 % av den del av taxeringsvärdet som överstiger 250 000 kr.

3. För undanröjande av påtagliga orättvisor gentemot ägarna av äldre fastigheter med betydande årligt underhållskonto och obetydliga möjligheter till ränteavdrag föreslås vidare att för villafastigheter med en ålder av 30 år och mera medges ett årligt värdeminskningssavdrag på byggnadsvärdet av 2 %.

4. En allmän översyn av schablonbeskattningsreglerna för villafastigheter bör komma till stånd.

I: 1016 och II: 1176

För att uppnå en större överensstämmelse mellan höjningen av taxeringsvärdena för en- och tvåfamiljsfastigheter på grund av 1970 års allmänna fastighetstaxering och höjningen av det extra avdraget bör detta ökas med ytterligare 100 kr. till 600 kr.

I: 1017 och II: 1177

I propositionen föreslås bl. a., att det s. k. extra avdraget höjs från 200 till 500 kr. För villor, som tidigare var taxerade till under 100 000 kr., d. v. s. det överväldigande flertalet, betyder det full skattemässig kompensation för en höjning av taxeringsvärdet med 15 000 kr. Eftersom den genomsnittliga höjningen av taxeringsvärdena för villor i denna prisklass är 32 %, skulle en villa, som fått en genomsnittlig höjning, få hel skattemässig kompensation för höjningen, om det tidigare taxeringsvärdet inte överstiger 47 000 kr., d. v. s. praktiskt taget alla ägare av egnahem får vidkännas skattehöjning med anledning av den nya schablonbeskattningen. Därför bör det extra avdraget höjas till 600 kr., vilket för de flesta villor innebär full skattemässig kompensation inom ramen för schablonbeskattningen för en höjning av taxeringsvärdena med 20 000 kr. Vid genomsnittlig höjning skulle det betyda, att ägare av sådana egnahem, som tidigare var taxerade till högst 62 500 kr., får skattemässig kompensation för höjningen.

Över huvud taget fungerar de nuvarande schablonreglerna för beskattning av villafastigheter mindre tillfredsställande. Det visas bl. a. av att beskattningsreglerna måste ändras efter varje fastighetstaxering för att inte få alldeles orimliga konsekvenser. Det är därför önskvärt med en översyn av den nuvarande villabeskattningen i syfte att få fram ett nytt skattesystem för villafastigheter, som kunde fungera oberoende av förändringar i taxeringsvärdena. Därmed är naturligtvis inte sagt, att ett sådant system inte skulle medföra skattemässiga effekter vid en värdestegring.

II: 934

Antalet fritidshus ökar i våra fritidsområden, och med denna ökning följer allt större problem för värdkommunerna, som ställs inför många svårbevästrade och kostnadskrävande uppgifter. Dessa kommuner är oftast små glesbygdskommuner med ringa skattekraft.

Det finns många exempel på dessa kommunalekonomiska problem i Stockholms läns kustbygd och skärgård. De bofasta invånarna vill gärna motsvara de förväntningar i fråga om service som tätortsborna har, men kommunens enda nuvarande inkomst, fastighetsskatten, utgör inte tillräcklig kostnadstäckning. Visserligen har skatteunderlaget höjts men inte i den grad att problemet kan anses vara löst.

II: 1175

Anledningen till att en total avveckling av den kommunala fastighetsbeskattningen inte genomförts är att vissa kraftverkskommuner och sommarstugekommuner anses vara i behov av den inkomst som fastighetsskatten ger. Man har emellertid varit ense om att dessa inkomster inte skulle öka och ytterligare hindra en avveckling. Vidare måste dessa speciella kommuners kostnader täckas på annat sätt. Därför har regelmässigt en sänkning

av repartitionstalet genomförts i samband med en höjning av taxeringsnivån. För att man inom rimlig tid skall nå det slutliga målet — fastighetsskattens fullständiga avskaffande — är det nämligen nödvändigt att varje möjlighet till nedsättning av repartitionstalet tillvaratas. Om man inte genom nedsättning av repartitionstalet i huvudsak eliminerar den inverkan på skatteunderlaget, som sker vid en höjning av taxeringsnivån, försämras möjligheterna att avveckla fastighetsskatten, eftersom ökat skatteunderlag i form av fastighetsskatt ger denna skatteform ökad betydelse för den kommunala finansieringen.

Departementschefens uppfattning att repartitionstalet redan nu är så lågt att en ytterligare sänkning bör undvikas är svärförståelig. Det är tvärtom så, att riksdagen i enlighet med tidigare uttalande redan nu bör helt avveckla den orättvisa och otidsenliga fastighetsskatten. I varje fall bör repartitionstalet sänkas till 1 %.

Utskottet

För en- och tvåfamiljsfastigheter, i det följande benämnda villor, tillämpas sedan år 1954 i regel en schablonmetod vid inkomstberäkningen. Denna schablon är numera genom beslut av 1966 års riksdag så konstruerad att för villor med taxeringsvärde upp till 100 000 kr. intäkten tas upp till 2 procent av taxeringsvärdet. För villor med högre taxeringsvärde tillämpas 2 procent upp till 100 000 kr., 4 procent för den del som ligger mellan 100 000 och 200 000 kr. samt 8 procent för överskjutande belopp. Avdrag medges för erlagd ränta och tomträttsavgäld. Om ägaren är mantalsskriven på fastigheten medges dessutom ett extra avdrag om 200 kr.

Förslaget i propositionen har tillkommit för att mildra effekten av 1970 års allmänna fastighetstaxering och innebär att den nuvarande gränsen för intäktsberäkning på 2 % höjs till 150 000 kr. och att den övre gränsen höjs till 225 000 kr. Vidare föreslås att det extra avdraget höjs till 500 kr.

I motionerna I:1007 och II:1167 yrkas att procenttalet 2 sänks till 1,5, att procenttalet 4 sänks till 3 och att gränsen för övergång till 8 %-ig intäktsberäkning höjs från 225 000 till 250 000 kr. Motionärerna menar att villaschablonen som beskattningsform redan nu innebär en betydande orättvisa mot villaägarna och att den pågående fastighetstaxeringen därför inte bör medföra skattehöjningar.

Enligt rekommendation, antagen vid det av riksskattenämnden i maj 1969 anordnade s. k. Stockholmsmötet, bör vid 1970 års allmänna fastighetstaxering den genomsnittliga taxeringsnivån för villor ligga vid 75 % av 1968 års saluvärden. Av en inom finansdepartementet upprättad sammanställning över de vid nämnda taxering preliminärt åsatta värdena framgår att för villor med taxeringsvärde understigande 100 000 kr. taxe-

ringsvärdena genomsnittligt höjts med 32 %. Motsvarande höjning är i värdeskikten 100 000—125 000 kr. 41,6 % och i värdeskikten 125 000—150 000 kr. samt 150 000—175 000 kr. 44,5 %. För villor med taxeringsvärde mellan 200 000 och 225 000 kr. motsvarar den genomsnittliga höjningen 40 % och för villor i tre skiktgränser över 225 000 kr. 37, 32,9 resp. 39,5 %. (Jfr bilaga 1 till detta betänkande.)

Utskottet vill erinra om att syftet med schablonregeln är att beskatta en skälig förräntning på det kapital fastigheten representerar. Mot bakgrunden härav och med hänsyn till de justeringar av inkomstberäkningen som föreslås i propositionen kan ökningen av villaägarnas bostadskostnader till följd av de höjda taxeringsvärdena antas bli måttliga och detta gäller även högt taxerade villor. Det kan enligt utskottets mening inte göras gällande att villaschablonen utgör en mer ogynnsam beskattningsform än den som i allmänhet gäller för ränteinkomst.

Utskottet kan således inte dela motionärernas uppfattning att villaschablonen med de justeringar av inkomstberäkningen som föreslås i propositionen innebär någon orättvisa mot villaägarna. Genom att gränsen för den 2 %-iga intäktsberäkningen höjs från 100 000 till 150 000 kr. kommer det stora flertalet villor och praktiskt taget alla fritidshus att ligga inom 2 %-skiktet. Efter den preliminära fastighetstaxeringen har nämligen endast ca 5 % av alla villor fått ett taxeringsvärde överstigande 150 000 kr. Endast 0,9 % av dessa har åsatts värden över 225 000 kr. Av fritidshusen har vid den preliminära taxeringen endast ca 0,3 % åsatts högre taxeringsvärde än 150 000 kr.

På grund av det anförda anser utskottet sig böra avstyrka bifall till motionerna I: 1007 och II: 1167 i nu förevarande del.

Motionärerna i nämnda motioner anser att det föreslagna extra avdraget om 500 kr. bör kompletteras med ett värdeminskningsavdrag motsvarande 2 % av byggnadsvärdet i fråga om villor som är minst 30 år gamla. Enligt motionerna I: 1016 och II: 1176 samt I: 1017 och II: 1177 bör schablonavdraget generellt höjas till 600 kr.

Vad utskottet anfört i det föregående innebär ett bemötande också av dessa yrkanden. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till motionerna I: 1007 och II: 1167 samt I: 1017 och II: 1177 i nu berörda delar samt till motionerna I: 1016 och II: 1176.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till 2 % av fastighetens taxeringsvärde för förstnämnda år. Det procental, efter vilket garantibeloppet beräknas, kallas repartitionstal. Vid taxering till kommunal inkomstskatt är garantibeloppet avdragsgillt vid inkomstberäkningen. Avdrag får dock ej ske för underskott som uppkommer på grund av denna avdragsrätt. Garantibeloppet läggs till summan av den skattskyldiges inkomster av olika förvärvskällor efter det

att de allmänna avdragen avräknats. Det sålunda framräknade summabeloppet utgör taxerad inkomst. Om inkomsten av förvärvskällorna, minskad med de allmänna avdragen, skulle resultera i ett negativt tal, tillåts alltså ett sådant underskott inte reducera garantibeloppet. Den taxerade inkomsten kommer därför alltid att uppgå till minst garantibeloppets storlek. Den kommunala inkomstskatten uträknas emellertid på en beskattningsbar inkomst, som utgörs av den taxerade inkomsten i förekommande fall minskad med ortsavdrag och avdrag för nedsatt skatteförmåga. I de fall den skattskyldiges inkomst av olika förvärvskällor, minskad med allmänna avdrag, understiger beloppet av honom tillkommande ortsavdrag och — i förekommande fall — avdrag för nedsatt skatteförmåga beskattas alltså garantibeloppet endast till ett reducerat belopp eller också inte alls.

Enligt motionen II: 1175 bör den kommunala garantiskatten avvecklas helt eller repartitionstalet i varje fall nedsättas till 1 %. Motionärerna i motionerna I: 1007 och II: 1167 anser att repartitionstalet för en- och tvåfamiljsfastigheter bör bestämmas till 1,5 %.

Utskottet anser de skäl mot att bibehålla nuvarande fastighetsbeskattning som åberopats i motionen II: 1175 i och för sig värda beaktande. Utskottet är emellertid inte berett att för närvarande medverka till att garantibeskattningen avskaffas vare sig helt eller enbart för en- och tvåfamiljsfastigheter. Det måste nämligen antas att för vissa kommuner av speciell karaktär — exempelvis kommuner med stora kraftverksanläggningar och utpräglade fritidskommuner — en sådan åtgärd skulle komma att medföra ett relativt betydande inkomstbortfall. Härtill kommer att varje differentiering av repartitionstalet är ägnad att komplicera deklara-tions- och taxeringsförfarandet. Utskottet avstyrker följaktligen bifall till motionerna I: 1007 och II: 1167 i nu berörda del samt till motionen II: 1175.

Motionerna I: 780 och II: 916, I: 1007 och II: 1167 samt I: 1017 och II: 1177 innehåller yrkanden om utredning av de regler som gäller för beskattning av en- och tvåfamiljsfastigheter.

Utskottet kan ansluta sig till den i sistnämnda två motioner uttalade uppfattningen att de nuvarande bestämmelserna är mindre tillfredsställande så till vida som de för att inte leda till oskäliga höjningar av bostadskostnaderna måste ändras vid varje fastighetstaxering, beroende på den konstruktion schablonregeln har. Det torde emellertid knappast råda någon tvekan om att villaschablonen — i jämförelse med den konventionella metod som tillämpades före 1954 — är enkel och praktisk från deklara-tions- och taxeringssynpunkt. Utskottet anser sig med hänsyn härtill inte böra medverka till någon ändring av gällande bestämmelser men förutsätter att Kungl. Maj:t ägnar frågan uppmärksamhet. Utskottet avstyrker således bifall till motionerna I: 1007 och II: 1167 samt I: 1017 och II: 1177 även i nu berörda del ävensom till motionerna I: 780 och II: 916.

Utskottet har slutligen att ta ställning till yrkandet i motionerna I: 786

och II: 922 samt II: 934 om en utredning av förutsättningar och former för en särskild beskattning av fritidshus.

Det av motionärerna aktualiserade spørsmålet har givetvis nära samband med frågan om den kommunala fastighetsskatten. En sammanställning av de preliminära värden som vid 1970 års allmänna fastighetstaxering åsatts fritidshus utvisar att dessa genomsnittligt höjts betydligt mer än taxeringsvärdena på villor. Särskilt kraftigt torde taxeringsvärdena ha räknats upp i de utpräglade fritidskommunerna, vilkas skatteunderlag härigenom höjts i icke oväsentlig mån (jfr bilaga 2 till detta betänkande). Utskottet vill erinra om att kommunerna har möjlighet att på olika sätt — bl. a. genom exploateringsavtal och byggnadslovstaxor — kompensera sig för sina kostnader för fritidsbebyggelsen.

Av det anförda framgår att enligt utskottets uppfattning de av motionärerna framförda skälen för en särskild beskattning av fritidshus gör sig gällande med mindre styrka nu än tidigare. Utskottet anser sig därför inte kunna biträda utredningsyrkandet i motionerna.

Med hänvisning till det anförda hemställer utskottet

I) att riksdagen — med bifall till Kungl. Maj:ts proposition nr 49 och med avslag på motionerna I: 1007 och II: 1167, I: 1016 och II: 1176 samt I: 1017 och II: 1177, i vad de avser ändringar av 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370) — antar det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370);

II) att riksdagen

A) *beträffande repartitionstalet*
avslår

1) motionerna I: 1007 och II: 1167 i denna del samt

2) motionen II: 1175;

B) *beträffande översyn av schablonbeskattningsreglerna*
avslår

1) motionerna I: 780 och II: 916, i vad de behandlas i detta betänkande,

2) motionerna I: 1007 och II: 1167 i denna del samt

3) motionerna I: 1017 och II: 1177 i denna del;

C) *beträffande utredning om beskattning av fritidshus*
avslår

1) motionerna I: 786 och II: 922 samt

2) motionen II: 934.

Stockholm den 2 april 1970

På bevillningsutskottets vägnar:

JOHN ERICSSON

Närvarande

från första kammaren: herr John Ericsson (s), fröken Ranmark* (s), herrar Tistad (fp), Tage Johansson (s), Wirmark (s), Levin (fp), Gösta Jacobsson (m), Paul Jansson (s), Karl Pettersson (m) och Johan Olsson (cp);

från andra kammaren: herrar Magnusson i Borås (m), Brandt (s), Engkvist (s), fru Holmqvist (s), herrar Vigelsbo (cp), Kristenson (s), Carlstein (s), Hammarsten (s), Ericsson i Åtvidaberg* (fp) och Börjesson i Falköping (cp).

* Ej närvarande vid betänkandets justering.

Reservationer

1) av herrar *Gösta Jacobsson* (m), *Karl Pettersson* (m), och *Magnusson* i Borås (m), vilka

dels anfört följande:

Syftet med schablonregeln för villabeskattningen är otvivelaktigt att beskatta en skälig förräntning på det kapital, som villafastigheten representerar. Det i villorna nedlagda kapitalet har emellertid inte blivit större genom att taxeringsvärdena höjts. Några höjda realvärden har nämligen inte skapats. Taxeringen har lett till rent fiktiva värdestegringar delvis sammanhängande med den fortgående penningvärdeförsämringen. Villaägarna har inte blivit rikare genom att taxeringsvärdena höjts och boendevärdet har inte ökat.

Från dessa utgångspunkter finner vi det naturligt att vid de närmast föregående allmänna fastighetstaxeringarna åren 1957 och 1965 åtgärder vidtagits av statsmakterna för att eliminera skatteeffekten av taxeringsvärdenas höjning. År 1957 sänktes sålunda repartitionstalet och procenttalet för intäktsberäkningen från 3 till 2,5. År 1965 skedde en motsvarande sänkning från 2,5 till 2. Skattesituationen för villaägarna är exakt densamma nu som vid dessa båda fastighetstaxeringar. Det finns enligt vår uppfattning inte något skäl varför den pågående fastighetstaxeringen skall innebära någon skattehöjning för villaägarna. Någon punktbeskattning av villaägandet har aldrig varit avsedd. De av chefen för finansdepartementet föreslagna justeringarna av gränserna för intäktsberäkningen och höjningen av det extra avdraget från 200 till 500 kr. är enligt vår mening inte till fyllest. Schablonbeskattningen kommer nämligen trots detta att leda till ogynnsamma verkningar för ett stort antal villaägare. Över huvud taget har utvecklingen lett till att villaschablonen som beskattningsform numera innefattar en betydande orättvisa mot villaägarna, inte minst därigenom att de saknar möjlighet att göra något som helst avdrag för reparationskostnader. Dessa kostnader beräknades av 1950 års skattesakkunniga, vilka på sin tid utar-

betade förslaget om övergång till schablontaxering, till i genomsnitt 2,5 % av taxeringsvärdet. Numera torde denna kostnadsandel vara betydligt högre genom övergång till oljeeldningsanordningar och annan komplicerad fastighetsutrustning som kräver särskild service. Även kostnader för vatten, avlopp, renhållning, väg- och gatukostnader, försäkringar o. d. har stigit avsevärt, vartill kommer att villaägare inte, som andra fastighetsägare, får göra avdrag för värdeminskning.

På grund av det anförda anser vi oss böra tillstyrka bifall till motionerna I: 1007 och II: 1167.

dels ansett att utskottet bort hemställa

a) under punkten I

att riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 49 och med bifall till motionerna I: 1007 och II: 1167, i vad de avser ändringar av 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370), samt med avslag på motionerna I: 1016 och II: 1176 samt I: 1017 och II: 1177, sistnämnda motioner i vad de innefattar yrkande om höjning av det extra avdraget till 600 kr., antar det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370) med de ändringar att

dels 24 § 2 mom. erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Reservanternas förslag)

24 §.

2 m o m. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, upptages såsom intäkt av fastigheten ett belopp motsvarande för helt år räknat *två* procent av den del av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret som icke överstiger 150 000 kronor, *fyra* procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 150 000 kronor men icke 225 000 kronor och åtta procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 225 000 kronor. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, uppskattat enligt de

2 m o m. Är annan fastighet inrättad till bostad åt en familj jämte personliga tjänare (enfamiljsfastighet) eller två familjer jämte personliga tjänare (tvåfamiljsfastighet) och föreligger ej fall, som avses nedan i sista stycket, upptages såsom intäkt av fastigheten ett belopp motsvarande för helt år räknat *en och en halv* procent av den del av fastighetens taxeringsvärde året näst före taxeringsåret som icke överstiger 150 000 kronor, *tre* procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 150 000 kronor men icke 250 000 kronor och åtta procent av den del av taxeringsvärdet som överstiger 250 000 kronor. Finnes ej taxeringsvärde åsatt för året näst före taxeringsåret, beräknas intäkten på grundval av fastighetens värde, upp-

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Reservanternas förslag)*

grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

skattat enligt de grunder, som gällt för åsättande av taxeringsvärde för året näst före taxeringsåret.

Vad i nästföregående ————— använda fastighetsdelen.

Har fastighet, ————— icke ske.

Vad i detta ————— publikt boställe.

dels 25 § 3 mom. erhåller följande såsom reservanternas förslag betecknade lydelse:

*(Kungl. Maj:ts förslag)**(Reservanternas förslag)*

25 §.

3 m o m. I fråga om fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 eller 3 mom., må avdrag icke göras för andra omkostnader än för ränta å lånat, i fastigheten nedlagt kapital *samt* tomträttsavgäld eller liknande avgäld.

3 m o m. I fråga om fastighet, för vilken intäkten skall beräknas enligt 24 § 2 eller 3 mom., må avdrag icke göras för andra omkostnader än för ränta å lånat, i fastigheten nedlagt kapital, tomträttsavgäld eller liknande avgäld *samt ett belopp motsvarande för helt år räknat två procent av fastighetens taxeringsvärde, i den mån detta belöper på byggnad som den 1 november året näst före taxeringsåret hade en ålder av minst 30 år.*

Utöver avdrag ————— å fastigheten.

Har fastighet, ————— använda fastighetsdelen.

b) under punkterna II A 1 och 2

att riksdagen, med bifall till motionerna II:1007 och II:1167, i vad de innefattar yrkande om nedsättning av repartitionstalet, samt med anledning av motionen II:1175, antar följande förslag till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Förslag

till

Lag

om ändring i kommunalskattelagen (1928:370)

Härigenom förordnas, att 47 § kommunalskattelagen (1928:370) skall ha nedan angivna lydelse.

(Nuvarande lydelse)

(Föreslagen lydelse)

47 §.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till *två* procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

För fastighet, som året näst före taxeringsåret varit skattepliktig, beräknas garantibelopp till *en och en halv* procent av fastighetens taxeringsvärde förstnämnda år. Garantibeloppet upptages inom den kommun, där fastigheten är belägen, såsom skattepliktig inkomst för fastighetens ägare. Såsom ägare anses jämväl den, vilken innehar fastighet med fideikommissrätt eller eljest utan vederlag besitter fastighet på grund av testamentariskt förordnande.

Vad som — — — — — anslagen jord.
 Såsom innehavare — — — — — såsom innehavare.
 Skall avkastning — — — — — fastighetens skogsvärde.
 Där beträffande — — — — — ingående skogsvärdet.
 Garantibelopp beräknas — — — — — hänsyn härtill.

2) av herrar *Tistad* (fp), *Levin* (fp), *Johan Olsson* (cp), *Vigelsbo* (cp), *Ericsson* i Ätvidaberg (fp) och *Börjesson* i Falköping (cp), vilka dels anfört följande:

Chefen för finansdepartementet har i propositionen angivit att det stora flertalet villor för permanent bruk och så gott som alla fritidshus genom förslaget i propositionen kommer att ligga inom skiktet för den 2 %-iga intäktsberäkningen. Även om detta påstående är i och för sig riktigt torde det inte kunna bestridas att ett mycket stort antal ägare av en- och tvåfamiljsfastigheter till följd av de nya bestämmelserna kommer att få vidkännas en skattehöjning.

Av en inom finansdepartementet upprättad sammanställning över de preliminära värden som vid 1970 års allmänna fastighetstaxering åsatts villor framgår att den genomsnittliga höjningen för villor med taxeringsvärde under 100 000 kr. utgör 32 %. Utgår man från en sådan procentuell höjning av taxeringsvärdena är det endast ägare av mindre villor, närmare bestämt villor med taxeringsvärde om högst 47 000 kr., som får full skattemässig kompensation för höjningen. Om det extra avdraget uppräknas till 600 kr. kommer vid en motsvarande genomsnittshöjning av fastighetsvärdena samtliga ägare till villor med ett tidigare taxeringsvärde av drygt 62 000 kr. att undgå skatteskärpning till följd av höjda taxeringsvärden.

Vi finner en sådan avvägning av schablonen riktigare än den i propositionen föreslagna. Med hänsyn härtill och då en uppräknning av det extra avdraget med ytterligare 100 kr. kan antas medföra en minskad skatteinkomst för stat och kommun om sammanlagt endast ca 30 milj. kr. anser

vi oss böra tillstyrka bifall till motionerna I: 1016 och II: 1176 samt I: 1017 och II: 1177, sistnämnda motioner i vad de innefattar yrkande om höjning av det extra avdraget till 600 kr.

dels ansett, att utskottet under punkten I bort hemställa,

att riksdagen, med anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 49 och med bifall till motionerna I: 1016 och II: 1176 samt motionerna I: 1017 och II: 1177, sistnämnda motioner i vad de innefattar yrkande om höjning av det extra avdraget till 600 kr., ävensom med avslag på motionerna I: 1007 och II: 1167, i vad de avser ändringar av 24 § 2 mom. och 25 § 3 mom. kommunalskattelagen (1928: 370), antar det vid propositionen fogade förslaget till lag om ändring i kommunalskattelagen (1928: 370) med den ändringen att 25 § 3 mom. erhåller följande såsom *reservanternas förslag* betecknade lydelse:

(Kungl. Maj:ts förslag)

(Reservanternas förslag)

25 §.

3 m o m. I fråga — — — — — liknande avgäld.

Utöver avdrag som i föregående stycke sägs må dock fysisk person, som blivit för året näst före taxeringsåret eller för taxeringsåret mantalsskriven å honom tillhörig fastighet, som avses i 24 § 2 mom., i fråga om nämnda fastighet åtnjuta ett extra avdrag med, för helt år räknat, 500 kronor, dock högst med det belopp, som jämlikt sistnämnda lagrum skall upptagas såsom intäkt av fastigheten. Äger skattskyldig endast del av fastigheten, skall avdraget i motsvarande mån nedsättas. Vad i detta stycke stadgas skall gälla jämväl beträffande oskift dödsbo under förutsättning att någon delägare i boet blivit mantalsskriven å fastigheten.

Utöver avdrag som i föregående stycke sägs må dock fysisk person, som blivit för året näst före taxeringsåret eller för taxeringsåret mantalsskriven å honom tillhörig fastighet, som avses i 24 § 2 mom., i fråga om nämnda fastighet åtnjuta ett extra avdrag med, för helt år räknat, 600 kronor, dock högst med det belopp, som jämlikt sistnämnda lagrum skall upptagas såsom intäkt av fastigheten. Äger skattskyldig endast del av fastigheten, skall avdraget i motsvarande mån nedsättas. Vad i detta stycke stadgas skall gälla jämväl beträffande oskift dödsbo under förutsättning att någon delägare i boet blivit mantalsskriven å fastigheten.

Har fastighet — — — — — använda fastighetsdelen.

3) av herrar *Tistad* (fp), *Levin* (fp), *Gösta Jacobsson* (m), *Karl Pettersson* (m), *Johan Olsson* (cp), *Magnusson* i Borås (m), *Vigelsbo* (cp), *Ericsson* i Åtvidaberg (fp) och *Börjesson* i Falköping (cp), vilka

dels anfört följande:

Inkomsten av en- och tvåfamiljsfastigheter har beräknats enligt schablon alltsedan 1954. I stort måste schablonbestämmelserna anses ha inneburit fördelar för såväl skattskyldiga som taxeringsmyndigheter och skatte-

domstolar. De kan emellertid enligt vår mening trots detta inte anses tillfredsställande i sin nuvarande utformning. Denna uppfattning stöder vi bl. a. på att det inför varje allmän fastighetstaxering som ägt rum efter schablonbestämmelsernas ikraftträdande visat sig nödvändigt att vidta ändringar i schablonens utformning för att i beskattningshänseende neutralisera verkningarna av förulsedda taxeringsvärdehöjningar. Med anledning av 1957 års allmänna fastighetstaxering sänktes sålunda genom beslut av samma års riksdag procenttalet för intäktsberäkningen från 3 till 2,5. Samtidigt infördes det extra avdraget om 200 kr. Med anledning av den nivålyftning av fastighetstaxeringsvärdena som väntades vid 1965 års allmänna fastighetstaxering sänktes 1965 procenttalet för intäktsberäkningen från 2,5 till 2. Förslaget i prop. 1970: 49 har tillkommit för att mildra de skattemässiga effekterna av den nu pågående fastighetstaxeringen.

Med hänsyn till den differentiering av procentsatsen för intäktsberäkningen som numera gäller torde behovet av ändringar i schablonen i samband med allmänna fastighetstaxeringar komma att bli än mer accentuerat i framtiden.

Enligt vår uppfattning bör det vara möjligt att finna ett beskattningssystem som kan fungera oberoende av förändringar i taxeringsvärdena utan att skäligen skatteeffekter vid värdestegringar elimineras.

dels ansett att utskottet under punkterna II B 1, 2 och 3 bort hemställa,

att riksdagen med anledning av motionerna I: 1017 och II: 1177 samt I: 1007 och II: 1167, i vad dessa motioner innefattar yrkande om översyn av reglerna för schablonbeskattning av villor, samt med anledning av motionerna I: 780 och II: 916, i vad de behandlas i detta betänkande, i skrivelse till Kungl. Maj:t begär utredning och förslag till nytt system för beskattning av en- och tvåfamiljsfastigheter.

Bilaga I. Villafastigheter inkl. rad- och kedjehus

Län	Tax.värde: — 100 000				100 000—125 000				125 000—150 000			
	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring
	Totalt	Därav m jmfkod 1 ¹			Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
AB	43 966	36 983	3 241,5	+40	23 128	15 361	2 627,7	+44	17 205	9 411	2 371,6	+48
C	14 833	10 766	858,2	+33	1 957	906	217,7	+43	1 108	390	150,6	+45
D	18 809	14 768	1 123,3	+27	2 638	964	294,2	+32	891	302	121,9	+29
E	28 442	22 490	1 639,3	+37	4 869	2 319	552,5	+39	1 897	674	262,0	+42
F	32 091	24 976	1 909,8	+29	3 906	1 964	439,2	+37	1 151	541	158,6	+36
G	20 563	14 644	1 076,9	+30	2 161	868	242,3	+42	517	200	70,3	+41
H	34 324	27 355	1 603,0	+34	1 918	804	214,9	+40	517	236	70,6	+42
I	6 927	5 032	291,7	+45	286	133	31,9	+44	59	33	8,0	+43
K	23 888	17 730	1 116,5	+37	782	277	87,1	+32	190	80	26,1	+25
L	43 107	32 812	2 050,4	+37	1 977	792	217,9	+41	467	199	63,2	+36
M	54 525	42 245	3 119,3	+43	11 348	4 845	1 272,6	+45	4 345	1 923	595,4	+43
N	23 903	17 276	1 435,3	+42	3 525	1 553	393,9	+50	1 449	507	198,2	+52
O	40 156	32 171	2 383,1	+56	9 523	6 232	1 080,8	+54	5 488	3 417	754,8	+55
P	44 872	35 051	2 487,4	+41	4 724	2 310	532,1	+48	1 794	726	247,2	+49
R	28 772	22 052	1 429,4	+33	2 090	982	233,0	+37	627	248	85,6	+34
S	34 569	26 744	1 676,4	+29	2 412	1 407	269,6	+38	911	420	125,4	+38
T	29 277	23 149	1 513,6	+25	2 538	1 105	282,5	+33	824	394	112,7	+36
U	20 680	15 595	1 195,8	+30	2 627	1 079	292,3	+33	1 164	299	159,7	+35
W	37 324	29 635	1 860,1	+21	1 464	637	161,9	+29	392	175	53,2	+23
X	34 631	27 592	1 500,3	+19	1 237	617	137,3	+29	366	193	49,9	+26
Y	35 404	27 198	1 589,1	+20	1 636	830	184,2	+34	507	186	70,2	+34
Z	13 274	10 140	519,3	+13	791	286	89,3	+32	371	162	50,8	+31
AC	23 295	17 374	1 111,5	+16	2 452	1 285	278,2	+33	949	437	129,7	+33
BD	30 524	23 366	1 449,6	+ 9	1 748	609	195,7	+21	293	118	39,6	+18
Summa	718 156	557 144	38 180,8	+32,0	91 737	48 165	10 328,8	+41,6	43 482	21 271	5 975,3	+44,5

Samtliga villor: Antal tax.enheter = 897 977. Tax.värde, summabelopp = 63 453,3 mkr. Tax.värde, medelvärde = 70 700 kr. Nivåförändring = + 35,9%

¹ Markering med jmfkod 1 innebär att det 1970 åsatta värdet i jämförelse med 1969 års värde inte påverkats av förhållande som enligt 12 § KL bort föranleda åsättande av nytt taxeringsvärde.

Bilaga 1 (forts.). Villafastigheter inkl. rad- och kedjehus

Län	Tax.värde: 150 000—175 000				175 000—200 000				200 000—225 000			
	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring
	Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
AB	9 082	5 360	1 476,4	+49	5 725	3 628	1 076,5	+47	3 180	1 906	677,3	+43
C	526	202	85,4	+41	322	121	59,8	+39	119	68	25,2	+36
D	324	93	52,1	+24	143	48	26,6	+20	28	11	6,0	+24
E	687	286	112,2	+40	298	124	56,4	+30	113	52	24,1	+29
F	461	219	75,4	+33	235	106	44,3	+32	86	37	18,4	+29
G	97	38	15,9	+36	57	20	10,7	+25	18	5	3,9	+18
H	115	62	18,8	+33	52	23	9,7	+40	34	17	7,4	+22
I	10	4	1,6	+46	5	3	0,9	+27	1	1	0,2	+5
K	53	27	8,7	+22	28	17	5,3	+25	12	2	2,6	+60
L	104	56	16,8	+37	42	25	7,9	+35	24	14	5,2	+27
M	1 787	922	289,9	+40	1 064	639	200,8	+39	521	321	111,4	+31
N	493	172	80,0	+46	225	105	42,4	+46	76	31	16,1	+61
O	3 271	1 979	533,5	+53	1 999	1 169	377,8	+47	1 069	546	228,1	+44
P	529	247	86,0	+46	250	124	47,3	+37	85	42	18,2	+45
R	162	74	26,2	+29	59	34	11,2	+31	21	16	4,5	+29
S	342	144	55,4	+28	143	76	26,9	+27	38	28	8,1	+15
T	327	131	52,7	+31	145	51	27,0	+30	54	21	11,6	+14
U	391	118	64,2	+31	212	103	39,7	+33	73	38	15,5	+35
W	108	55	17,5	+19	54	32	10,2	+17	15	7	3,2	+27
X	118	65	19,3	+25	34	26	6,4	+25	16	10	3,4	+28
Y	129	55	21,0	+34	85	49	16,0	+31	35	26	7,6	+27
Z	131	56	21,1	+23	40	17	7,5	+23	5	2	1,1	+23
AC	264	93	42,7	+31	92	39	17,3	+31	22	7	4,8	+25
BD	74	24	12,2	+17	28	15	5,3	+21	12	7	2,6	+20
Summa	19 585	10 482	3 185,0	+44,5	11 337	6 594	2 133,9	+42,7	5 657	3 215	1 206,5	+40,0

Bilaga 1 (forts.). Villafastigheter inkl. rad- och kedjehus

Län	Tax.värde: 225 000—300 000				300 000—400 000				400 000—			
	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring
	Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
AB	3 733	2 321	953,6	+39	678	472	228,5	+ 36	222	160	185,7	+50
C	108	59	27,5	+40	11	5	3,7	+ 46	6	4	5,0	+41
D	34	15	8,6	+24	14	7	4,8	+ 11	10	4	9,7	+11
E	103	58	26,3	+30	14	9	5,0	+ 27	7	3	4,8	+22
F	53	32	13,4	+30	12	6	4,0	+ 36	9	6	11,5	+48
G	19	7	5,0	+32	1	—	0,3	—	4	1	2,5	+ 9
H	23	12	6,0	+23	2	2	0,6	+111	5	1	4,5	+109
I	4	1	0,9	+28	2	1	0,7	+ 13	2	1	0,9	+ 56
K	18	9	4,6	+11	3	1	1,1	+ 15	—	—	—	—
L	31	22	8,1	+21	7	4	2,3	+ 49	4	4	2,1	+ 18
M	627	391	160,4	+31	128	88	43,9	+ 27	66	50	44,5	+ 22
N	74	45	19,0	+47	15	8	5,3	+ 33	10	4	4,9	+ 58
O	1 175	619	297,8	+41	134	75	45,0	+ 39	46	19	33,3	+ 50
P	79	49	20,6	+30	13	11	4,5	+ 42	8	6	6,9	+101
R	19	8	5,1	+25	7	4	2,6	+ 32	4	4	9,5	+ 96
S	37	29	9,4	+29	10	8	3,5	+ 35	14	8	13,7	+ 12
T	48	20	12,3	+22	13	8	4,5	+ 14	15	9	41,7	+ 46
U	115	46	28,9	+26	13	10	4,7	+ 28	17	13	19,7	+ 11
W	27	20	7,1	+11	7	6	2,4	+ 21	15	10	10,5	+ 12
X	23	11	5,8	+17	14	7	4,9	— 4	6	4	3,7	+ 7
Y	17	14	4,3	+23	16	13	5,5	+ 16	9	7	4,8	+ 26
Z	9	—	2,3	0	2	2	0,7	— 7	—	—	—	0
AC	21	8	5,4	+55	—	—	—	0	1	1	1,0	+ 4
BD	13	5	3,4	+13	11	4	3,9	+ 11	6	3	3,9	+ 5
Summa	6 410	3 801	1 635,8	+37,0	1 127	751	382,4	+ 32,9	486	322	424,8	+ 39,5

Bilaga 2. Fritidsfastigheter

Län	Tax.värde: —100 000				100 000—125 000			
	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring
	Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
AB	73 560	50 352	3 132,2	+58	1 254	854	140,6	+59
C	10 320	5 903	293,9	+60	37	27	4,2	+54
D	17 365	10 242	464,4	+54	129	64	14,4	+45
E	18 014	11 039	382,2	+62	46	27	5,2	+34
F	8 878	5 040	145,6	+69	8	7	0,9	+64
G	5 612	3 133	90,5	+55	—	—	—	—
H	14 366	8 116	332,3	+82	21	11	2,4	+60
I	4 507	2 269	87,6	+93	4	2	0,4	+63
K	8 341	4 711	171,3	+72	3	2	0,3	+65
L	13 217	8 303	383,8	+70	109	74	12,1	+64
M	15 912	11 363	616,4	+79	406	294	46,1	+72
N	24 772	16 139	842,0	+71	220	130	24,6	+69
O	36 817	23 928	1 168,5	+85	160	114	18,1	+68
P	18 318	11 318	393,4	+79	25	14	2,8	+61
R	8 592	4 876	133,2	+54	5	3	0,5	+39
S	14 314	8 292	236,1	+52	10	4	1,2	+75
T	11 909	7 010	205,1	+60	7	5	0,8	+32
U	11 322	6 490	217,2	+56	12	7	1,4	+54
W	21 614	12 315	419,9	+55	31	20	3,5	+48
X	17 200	9 910	259,6	+54	5	5	0,5	+46
Y	16 334	9 547	256,9	+44	4	2	0,5	+90
Z	11 650	6 006	189,7	+47	9	5	1,0	+34
AC	15 703	6 930	186,8	+41	2	1	0,2	+77
BD	14 484	7 331	156,2	+38	1	—	0,1	0
Summa	413 121	250 563	10 764,8	+63,3	2 508	1 672	281,8	+60,9

Samtliga fritidsfastigheter: Antal tax.enheter = 418 080. Tax.värde, summabelopp = 11 510,4 mkr. Tax.värde, medelvärde = 27 500 kr. Nivåförändring = +62,9%.

Bilaga 2 (forts). Fritidsfastigheter

Län	Tax.värde: 125 000—150 000				150 000—			
	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring	Antal tax.enheter		Tax.värde	Nivåförändring
	Totalt	Därav m jmfkod 1			Totalt	Därav m jmfkod 1		
1	2	3	4	5	6	7	8	9
AB	508	353	70,0	+ 52	696	491	156,3	+ 52
C	26	18	3,6	+ 55	28	17	6,8	+ 51
D	68	35	9,4	+ 53	85	52	22,0	+ 64
E	24	12	3,3	+ 49	22	12	4,3	+ 39
F	1	1	0,1	+225	3	1	0,5	+ 43
G	—	—	—	—	—	—	—	—
H	15	10	2,2	+ 38	16	7	6,0	+ 61
I	1	—	0,1	0	7	4	1,9	+ 39
K	1	1	0,1	+ 40	5	2	1,3	+ 41
L	46	28	6,3	+ 78	28	18	5,6	+ 77
M	219	170	30,4	+ 65	181	134	36,7	+ 54
N	104	69	14,3	+ 64	96	54	20,0	+ 60
O	64	40	8,7	+ 75	88	54	23,0	+ 64
P	17	9	2,4	+ 51	6	1	1,4	+ 43
R	2	—	0,3	0	4	1	1,4	+860
S	2	2	0,3	+ 51	4	—	0,8	0
T	4	1	0,5	+ 60	13	2	5,3	+ 48
U	4	3	0,6	+ 36	12	6	7,3	+ 26
W	6	3	0,8	+ 81	10	4	2,5	+ 23
X	1	1	0,1	+ 92	1	1	0,4	+ 24
Y	8	4	1,1	+ 58	5	1	1,2	+ 28
Z	3	3	0,4	+ 16	8	4	2,4	+ 48
AC	3	3	0,4	+ 18	1	—	0,2	0
BD	2	1	0,3	+440	3	—	0,8	0
Summa	1 129	767	155,7	+ 57,7	1 322	866	308,1	+ 53,5